

Základem této mé rigorózní práce se stala má práce diplomová, nazvaná Polygraf – jedna ze sporných metod prověřování pravdivosti výpovědi. Má diplomová práce pojednávála toliko pouze o polygrafu, resp. fyziodefekčním vyšetření, jako jedné z metod napomáhajících ve vyhledávání a objasňování trestných činů. Jak naznačoval již podtitul diplomové práce „jedna ze sporných metod prověřování pravdivosti výpovědi“, existují tedy i další metody, mimo metodu fyziodefekčního vyšetření, které by mohly přispět k objasnění trestné činnosti, avšak v diplomové práci nebylo pro jejich bližší představení dostatek prostoru. Tento prostor se naskytá právě zde v práci rigorózní, která kromě již zmíněné metody polygrafické zahrnuje také vyšetřovací hypnózu a narkoanalýzu. Čtvrtou, avšak zcela specifickou metodou je metoda prověřování pravdivosti výpovědi využívající psychotronická oznámení, která jsou motivována shodným cílem - přispět k objasnění trestného činu. O charakteru a přínosech těchto oznámení je blíže pojednáno v závěrečné kapitole této práce.

Základem této práce je tedy má práce diplomová, která je s menšími úpravami a rozšířeními obsahem Kapitola II. nazvané Fyziodefekční vyšetření. Tato poměrně obsáhlá a podrobná kapitola je rozdělena do osmi podkapitol, které dávají představu o historii metody, principu fungování, průběhu vlastního vyšetření a jejím využití v české i zahraniční kriminalistické praxi. Tato kapitola byla podstatně rozšířena zejména v částech, které pojednávají o postavení této metody jako důkazu v trestním řízení, a to doplněním o judikáty obecných soudů i soudu ústavního o této metodě, a dále pak v podkapitolách zabývajících se komparací postavení fyziodefekčního vyšetření v právním systému České republiky s postavením této metody v Německu, USA a Slovensku. Kapitola III. s názvem Vyšetřovací hypnóza a Kapitola IV. zvaná Narkoanalýza, obě děleny do třech podkapitol, jsou postaveny na stejných principech jako kapitola předchozí. Dávají čtenáři obecný pohled na historii, vývoj, podstatu a aplikaci této metody. Podstatným rozdílem oproti předchozí metodě je skutečnost, že obě tyto metody jsou zamýšleny pouze v hypotetické rovině, byly – li v České republice aplikovány, tak pouze na experimentální úrovni, jejich použití v kriminalistické praxi je v současné době vyloučené, jejich užití není přípustné ani jako operativně-pátrací prostředek a o důkazní hodnotě takto získaných informací nelze tedy uvažovat. Poslední, pátou kapitolou je kapitola nazvaná Úvahy o využití dalších metod, která pojednává o různých psychotronických a jasnovideckých oznámení, jak tato mohou či nemohou pomoci při vyšetřování trestné činnosti, kdy k takovýmto oznámením ze strany psychotroniců a jasnovidců dochází a jak je s nimi ze strany orgánů činných v trestním řízení naloženo.

Tato práce je výsledkem sběru a kompilace autorce dostupných poznatků o uvedených metodách prověřování pravdivosti výpovědi, s cílem analyzovat tyto informace s ohledem na využití těchto metod pro potřeby kriminalistiky, popsat princip jejich fungování a zhodnotit výhody a rizika jejich aplikace. Dále dostupné poznatky a informace shrnout v jeden celek, neboť jsou tyto dostupné pouze roztroušeně v odborných časopisech a jiném tisku (dosud chybí ucelená monografie i o nejvýznamnější této metodě – fyziodefekčním vyšetření) a přinést tak čtenáři pokud možno ucelený pohled na tuto problematiku. To vše s myšlenkou, že ochrana společnosti před narůstající kriminalitou je sice nutná a žádaná, avšak nikoli za cenu porušování základních lidských práv podezřelého, resp. obviněného, k čemuž by mohlo aplikací některých níže podrobněji popsaných metod docházet.